

הדוגמות ההיסטוריות (הגרמניות מזה, והרוסיות — מזה) אשר ניתנו בגוף המאמר. אם גם דוגמות אלו, לגופן, אינן ממצות את הלקח כולו.

עכ"פ, יש בהצגת הנושא משום נסיון ראשון מעורר-ענין: הן לגופו, והן — כאמור — במסגרת חיפושיה הכללית של המחשבה האופרטיבית בזמננו. ויש לשער, כי מלומדי-נסיון-קרב עוד יעמיקו ויוסיפו בסוגיה זו.

מנסיון סיוע-האוויר-המהודק

פגיעה מהמדוייקים; ובממצע אין חיל-האוויר משיג אלא פגיעה אחת לשמונה הטלות. פצצות-ריסוס הנן כלי תכליתי, וכן רקיטות הנט. אך הנאפלם עולה עליהם.

לדבריו — יש לקבל את ההלכה של חיל-האוויר בענין עדיפות משימות ה־ Interdiction («בידוד שדה-המערכה», ע"י מניעת האספקה ותגבורות האויב מלהגיע אליו). «הגיוני בהחלט להלום במכונית או בקטר בעודם, ננית, 80 ק"מ בעורף, מקרה-חזות, — תחת לחכות עד אשר יביאו לחזית את מטעניהם». ה־

גימנט של ברגג. מיכאליס נוכח בשפע הזכחות לערך משימות ה־«בידוד», שעה שהתקדם מתוך ראש-הגשר של פוסאן: «מכוניות-תחמושת ודלק, גשרים, מסי לוח-ברזל; והמון חיילי-אויב מתים».

המחבר נזכר בקרבות המרים ליד טייגון, כאשר עצמת-האוויר הצילה את המצב. «רגימנט אויב לפת אותנו מן האגף. היה זה מצב דחוק למדי. בקר-האוויר הקידמי שאתנו הצליח להתקשר עם יחידה בת שבעה מטוסי B-26 (מפציצים-קלים), אשר לא עלה בידם לבצע את ההתקפה על המטרה שסומנה להם מלכת-חילה. ביקשתי מהם «מהלומה». הדלק שאתם היה מועט, והרעש שהקימו היה מתריד, אך הם ביצעו טיסת-הטלה אחת למעננו והטילו שני טון פצצות

המכותרים. אך האמנם צפויה השמדה כזו בכל מקרה ומקרה? האין, לעתים קרובות, בהתהוות «כיסים» כאלה משום תוצאה של הגיירות המוגברת שבמלחמת-זמננו? והאין, על-כן, התכנון והאימון להתפרצות-מתוך-כיס חלק חיוני של נוסח-מבצעים ניד שכזה?...

אפשר שעוד ראוי היה, בהודמנות אחרת, לשוב אל נושא זה — ואולי גם להביא בפני קוראי «מערכות» את

לאחר שפע הכללות וה־«נסיונות-סיכום» ביחס ללקח-קוריאה יש ענין מיוחד ב־«ציוני-עובדות» מעשיים. כאלה מצויים בשפע בדבריו של בריגג. אמריקאי, ג'. מיכאליס, (אשר ברובו של מסע-קוריאה פקד על «אגד-הקרב» ה־27), שנתפרסמו ב־«רשימות-המערכת» של ירחון «כוחות-הקרב» האמריקאי, חוב' יולי ש. ז. לחלק מדבריו שייכות ישירה לנושא, שהוצג לא אחת לבירור מעל דפי «מערכות» — הסיוע-האוויר-המהודק לחיל-הרגלים.

משנשאל, האם נהנתה יחידתו מסיוע-אוויר-מהודק מספיק, ענה:

«אי-אפשר שיהא סיוע-מהודק רב יותר מזה שהיה לנו. האמה היא — פונקנו. היתה מצויה אצל המפ-קדים-על-הקרקע הנטיה לבקש סיוע-אווירי גם כש-ביכולתו של חיל-התותחנים והמרגמות היה לבצע את המלאכה... כבר קרה שהיה לרשותי עד כדי עשרים ושבע יחידות-משנה של סקוודרון — «ערוכות» מעל לאזור שלי, וממתינות לתורן לפעול. יש שהיה עלינו לבקש ממטוסי-הבוכנה להמתין מעט, — לאפשר למפלטיים להטיל את מטעניהם».

ובמיוחד לענין מטוסי-המפלט:

«לכתחילה, כשבסיסי כוחות-האוויר נמצאו בפיאן, היה במרחק הקצר — משום מגבלה רצינית למטוסי-המפלט. נוסף לכך, קשה יותר לזהות מטרות מתוך «מפלט» מהיר-טיסה, מ-אשר מתוך מטוסי-בוכנה, האיטי ממנו.

אכן, דברים אלה באו על תיקונם, עם הנסיון. מטוסי-הבוכנה, נראה כי היטיבו להתקפות מנמיכות-טוס באש-מקלעים: — כי הללו מספיקים בשל טיסתם האיטית יותר להמטיר מספר כדורים רב, יותר לתוך חלקת-שטח נתונה».

«נפאלם. — הוא בלי-ספק הטוב שבכלי-הנשק אשר לעצמת-האוויר מנקודת-מבטו של איש הרגלים» — אמר בריגג. מיכאליס. אולם, אין זה אמצעי-

מהלומת-אוויר בתוך מערכנו אנו. כך בחודש יולי של השנה שעברה, הוציאו המטוסים מכלל שימוש שלושה טנקים שחדרו דרך התחום-הקדמי שלנו. הבעיה העיקרית של א-נפתרה היתה: — ימות מוג'ה-אוויר-הרע. שלא יצלחו לטיסה. ימים אלה, וכן הלילות, הם שאיפשרו לכוחות היריבים את ביצוע התקפותיהם. אך בלילות, הוקלה חומרת-הבעיה על ידי מטוסי C-47, המטילים זיקוקי-תאורה. בימים הראשונים, היה יתרון לטייסי צבא-הצי (המארינסי) על אלה של חיל-האוויר הכללי — משום שלטייסייהם היה גם אימון במלחמת-הקרקע, והם ידעו, למשל, מה מראה יש מן האוויר למוצב מרגמה. אך טייסי חיל-האוויר למדו מהר, וידיעתם הספיקה להם, לאחר ששירתו פעמיים-שלוש בתפקיד „בקריר” אוויר-קדימיים. כשהם בולעים אותו אבק כאנשי הרגלים וכשהם ישנים עמם באותו בור עצמו.

במרחק של פחות מ-400 מטר ממוצב הפיקוד שלי. ובכלל — „לא חשבנו את סיוע-האוויר ל„מהודק”, אלא-אס-כן היו נופלים תרמיליהם הריקים של קליעי המכ”י ממש על קסדותינו.”

עובדה היא. הנה, בקר-האוויר-הקדמי שלנו היה מנהל בקרה של „מהלומת-אוויר” ממש כפי שצופה ארטילרי מכוון ומתקן את אש התותחים. המטוסים היו מבצעים טיסת-הטלה, הוא היה אומר להם כי זו היתה זו „קצוצה” או „ברוצה” * — הם היו מנסים מחדש. לעתים, כשיריבינו היו סמוכים אלינו מכדי שיהיה נוח להשתמש בעזרה מהאוויר — היינו משנים את עמדותינו, נסוגים למרחק בטחון, וקוראים לטיי-סים לפגוע בהם. היה גם מקרה בו קראנו לבצע

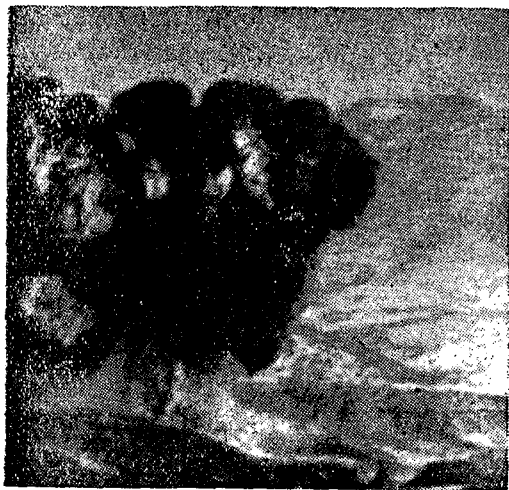
* קצוץ — החטאה מן המטרה והנה.
ברוץ — החטאה מן המטרה וחלאה.

ח י מ ש

ה נ א פ א ל מ ב ק ר ב

סיאול אפשר היה לראות בבירור את הנזק החמרי שבא מידי הנאפאלם: טנקים, מכוניות ומוצבי-תותחנים שנשרפו כולם. חיילי האויב נמצאו עדין גחונים

בגליון יולי ש. נ. של „הכוחות-הלוחמים”, סוקר מיור מיכאל דולן, לקח צורותיו השונות של „סיוע-האוויר-המהודק” במסע-קוריאה, ובו גם מספר פיסקות לפצצת-התבערה המכונה נ א פ א ל מ.

באש ותמרות-עשן הנפאלם...

וקרוסים במצבי-גוף שבהם מצאתם אש-המות. אכן, מציניים שגם צליליו של מ ט ו ס רבי-מהירות הממטיר אש על פני רכס-הררי, בשהדי המקלעים הכבדים והרקטות מהירות-המעוף מהדהדים וממלאים את

„הנאפאלם” הוא תערובת קלת-התאיידות של מין חומר-ג’לאטיני-יבש ונפט. תערובת זו ניתנת לתוך מיכלים, — בדומה לתאי-המטען המתחברים-נפרדים, שהונהגו לאחרונה במטוסי-תובלה-צבאיים אמריקניים חדשים — התלויים מתחת לכנפי המטוס. יש להשתמש בו תוך כדי עשרים-וארבע שעות מבחישת התערובת: — שאלמלא-כן חוזרת ומתפרקת התערודת ליסודות שמהם הורכבה, ושוב אינה ניתנת לשימוש.

ההתפוצצות מבוצעת באמצעות מרעומי-מגע.

לנשק-הלהבות, נאפאלם, השפעה כפולה. הוא מתזן סביבותיו נוזל-שלהבת, המאכל או שורף כל דבר הבא עמו במגע. והוא מטיל אימה על אנשי-האויב, שעה שהוא שוטף ופורץ לעמדותיהם, או בסמוך להן. תעודות „מן הצד ההוא” שנתפסו — מעידות על מכסת-אבדות גבוהה, שנגרמה ישירות ע”י הנאפאלם וכן אפשר להיווכח לפיהן, שמהמת המחסור במיני שמנים משככי-צריבות — לא יכלה להינתן אלא עזרה מועטת לנפגעי הנאפאלם. במסע לעבר